

Mert ráépültetek az apostolok és próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.

Kedves Testvéreim!

A nyáron valamilyen vírus támadta meg a számítógépet. Egy kis bosszúságon túl eleinte nem okozott nagy gondot. Csupán olykor-olykor elfeketedett a képernyő. De aztán pár pillanat és újra lehetett használni. Aztán egyre sűrűbbek és egyre hosszabbak lettek az elsötétedések. Végül már bekapcsoláskor is a fekete képernyő várt, rajta az egér nyilacsúkjával. Semmire nem volt jó. Mit tegyek? Próbálkoztam az ilyenkor szokásos eljárásokkal. Csökkentett módot indítani, újrategyűjtést, újratelepíteni a rendszert... de semmit sem sikerült. Miután nagy nehezen ráláttam a merevlemezre egy másik gépen, kiderül, hogy a vírus mindent felülírt. Nem volt mit tenni teljes törlés, mindent az alapokról kezdeni. Így végül sikerült.

1517-ben Luther Márton megpróbálta vírus mentesíteni az egyházat, és azt mondta: mindent az alapokról kellene kezdeni. Ehhez viszont azért eléggé tisztában kell lenni az alapokkal. MI is az alap?

Én azért merek hozzányúlani a számítógéphez ilyen helyzetekben, mert az iskolában elég alaposan megtanultam használni. Megtanultam az alapokat.

De térjünk át a számítógépről az építészet világába. Bár ehhez sokkal kevesebbet értek, de azért láttam már építkezést, fogtam már téglát, raktam már falat, nem csak Lego-ból. Miért az építkezés?

Gondolkoztunk azon, hogy az ideai tanévre milyen témát is válasszunk. A reformáció 500. évfordulója van, amikor arra emlékezünk, hogy Isten egy Luther Márton nevű ember segítségével megreformálta, megújította az egyházat. Így adta magát a téma. Egyház. Mi az egyház?

Hitvallási irataink szerint „*az egyház pedig a szentek gyülekezete, amelyben az evangéliumot tisztán tanítják, és a szentségeket helyesen szolgáltatják ki*”.

Egy eléggé egyszerű meghatározás ez, de azért mégiscsak beszélnünk kell róla.

Az egyház tehát nem egy földi szervezet. Bár elnevezés van olyan, hogy evangélikus egyház, de a valóságban nem létezik evangélikus egyház. Mint ahogyan nincs református, vagy katolikus egyház sem – bár utóbbiak erről, nem alapjaiban, de mégis kicsit mást tanítanak (akit érdekel, hogy mit, jöjjön el az alkalmainkra.) Az egyház nem földi szervezet tehát, hanem egy láthatatlan, óriási közösség: a szentek gyülekezete.

Hogy mit jelent ez, arról írnak az apostolok. Péter is, Pál is. És ők az épület képét használják ebben. Ma Pál Efezusi levélben írt sorait olvastam fel:

Mert ráépültetek az apostolok és próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.

Nézzünk fel. Nézzük meg templomunkat. Egy óriási épület, amelynek különleges teteje van. Boltíves.

Sok templomban látható ilyen, és ez nem véletlen, hiszen ahogy hallottuk Pál éppen így írja le az egyházat.

Ez a templom tehát az egyházat jeleníti meg itt előttünk, elmondja milyennek is kellene lennie.

Először is az alapok. Vissza az alapokhoz. Mert ráépültetek az apostolok és próféták alapjára – mondja Pál.

Egy épület esetében az alapok nagyon fontosak. Gyerek voltam, amikor építettük a garázsunkat. Én is ástam az alapot. Mély gödör, amibe aztán betont öntöttünk, hogy elég szilárd legyen, hogy ne süllyedjen el az épület. Ha egy épület nincsen jól megalapozva, akkor, az könnyen összeomlik. Az egyházban is nagyon fontos az alap.

Erre mondja Pál, hogy ez az apostolok és próféták alapja. (Kik voltak ők?) Az Ószövetség és az Újszövetség. A Biblia az az alap, amely egyedül képes megtartani az egyházat. De nem csupán az egyház épületét tartja ez az alap, hanem a te életedet épületét is. Csak akkor áll biztos lábakon az életed, ha a Biblia az alap. Persze ez nem azt jelenti, hogy fogok egy Bibliát és ráállok. Hanem azt jelenti, hogy olvasom, tanulom, figyelem, hogy Isten mit üzen nekem. A Bibliában Isten szól hozzád!

A próféták és apostolokban közös, hogy mindkettő Jézusra mutat. Ez az építkezés következő fontos része. A sarokkő pedig maga Krisztus Jézus.

Pál apostol sem volt építész, ahogy én sem, nem biztos, hogy jól használta az építészeti kifejezéseket, de amit leír, az inkább a zárókőre vonatkozó gondolatsor. A zárókő a boltív legfelső darabja, ami összetartja az épületet, ami miatt nem dől össze az a boltív. Ez a tartókő Jézus, ő tart meg, ő hordja a terheket, ahogy Ézsaiás próféta fogalmazott már jó előre: a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta, ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei által gyógyultunk meg.

Hiszek Jézus Krisztusban – vallottuk meg nem is olyan régen a hitvallásban. És ez a hit, a Jézus Krisztusba vetett hit összekapcsol. Egy épület egészen érdekesen áll össze. Téglákat rakunk egymásra, egymáshoz kapcsolódik minden téglá, ugyanakkor vannak téglák, amelyek egymástól egészen távol helyezkednek el. Azt hiszem erről szól az egyház is, amelyben mi vagyunk – ahogy Péter apostol fogalmaz – az élő kövek. Belőlünk áll össze az épület, belőlünk, akik úgy épülünk egymásra, hogy közben lehetünk egészen más részei az épületnek, az eleje, oldala, a boltív része, nem ez a fontos, hanem az, hogy Krisztushoz tartozunk, hogy ő tart össze bennünket.

A sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.

Az idei évben az egyházzól lesz szó, az egyház a szentek gyülekezete – mondja hitvallásunk. De vajon szentek vagyunk-e? Nem vagyunk tökéletesek, ha valaki erre gondol, amikor azt mondja szent. Nincs egy ember sem, aki az Isten szemében így szent lehetne. Csak akkor, és csak az, de akkor és az szentté válik, aki hiszi, hogy Jézus Krisztus tartja az ő életét is.

Éppen ezért amikor felfelé nézünk, a boltív tetejére, akkor jusson eszünkbe, hogy ki az aki megtart. Jusson eszünkbe Jézus. De azt se felejtsük el, hogy az épület nem épület, ha csak egy téglából áll. Az épület a szentek közössége. Közösség, amelyben mindenkinek helye van, mindenkinek, aki hisz Jézus Krisztusban, és igyekszik megalapozottan rá építeni az egész életét.

Építkezzünk, ma elkezdünk egy templomot építeni, ahol egybekapcsolódhatunk Jézussal. Kérek mindenkit, hogy most jöjjön ide előre, vegyen egy darab „építőkövet” a dobozból, és helyezze el ebben az épülő templomban.